

Sedme wotdżelenje.

**Próstwiy a) sa krajne płodiy, b) wo
dobre wjedro, c) pſchi njewjedrje.**

228.

Próstwa na ſywach* wo dobre radženje płodow.

Knježe, wschehomózny Božo, kralo njebježow a semje, fiž se ſwojej pſhemérnej dobrocziwoſću zyku ſemju ſe wſchelakim płodom debiſch a napjelnjujesch, ſo bychu ludžo a ſkót ſ teho ſwoju zyrobu měli, tebje twojeje ſmilnoſće dla proſzymy, tj. chzył naſch kraj požohnowacž, ſo by ſwoje płodiy a ſamoženje dawał; pſchetož my ſami wot ſo nje- mójemy žaneho ſornjatka ſe ſemje wupłodžicž ani jemu pomhacž, je-li ſo ty ſroſczenja njedaſch. Teho dla ſpožcž lubym płodam miłe wjedro, ſo roſtu a ſo derje radža; ſwarnuj je pſched kruſami a ſchfódnym njewjedrom, pſched ſahubjenjom, pſched wacžkami a wschej druhej ſchfodu.

Njedaj krajej ſwjecžicž pod twojim hněwom, ſo puſty njeleži ani njeplódný njewostanje. Njeſamkú njebježa w twojej ſurowoſći naſchich hrěchow dla, ſo bychu njebyle

* Bohobojaſny ſerbſki lud wč, ſo wſcho žohnowanje ſ wyſoka pſchiündje. Šteho je to rjane narodne waſčnje naſtało a ſo ſdžeržalo, ſo ſerbſki ſyječ, prěnju horſku ſymjenja na roſu wuſhyjo, rjeknje: „W Božim mjenje.“ Wot nimolhodžazych ſo jemu pſchiwoła: „Daj Boh ſbože.“ — Hdyž je na wobſytnym poſlu tež ſ poſlednim kruſom pręczniſy wſcho dokonjane, ſejma ſebi pobožny ſerbſki ratač ſwój klobuk, ſlehnje ſo ſe ſtylnjenymaj rulomaj na ſwój klopacž a, Bohu ſwój wuſhyw porucžuju, wuſpěwa ſwiaty Wótcženash. — Šſwoje žita mjenuje „Bože rožli“, „Bože pſchenizy“ atd. Hdyž rjane ſteja, dha „ſ Boha“ rjane ſteja.